

tíðindablaðið

sosialurinArgjavegur 26
Postsmoga 76,
3800 Tórshavn
telefon 11820

Útgevandi: p/f sosialurin

Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller

Politiskur- og fyrirtaksblaðstjóri: Krisjan Dahl

Bláðólk: Hogni Djurhuus, Dagný Joensen og Jóhann Mortensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

Ungdómur og arbeiði

TAÐ, AT SKAPA arbeiði til allar hendur á sjógvi og landi hevur altíð verið aðalmálið hjá javnaðarflokkinum. Tá flokkurin tók við politisku leiðsluni í 1959 var stórt arbeiðsloysi á sjógvi og landi. Bæði millum ung og eldri. Men tað bar til at fáa øll aftur í vinnu.

TEY SEINASTU árinu hava vit varnast eitt ávíst arbeiðsloysi, serstakliga millum tey ungu. Í javnaðarflokkinum hava vit umhugsað loysnir, sum hava til endamáls at fáa tey ungu arbeiðsleysu í vinnu, heldur enn at veita arbeiðsloysistuðul. Samgonguflokkarnir — serstakliga sambandsflokkurin — halda, «at den hellige grav er vel forvaret» nú hjálp eftir forsorgarlógini eisini kann veitast til teirra, sum ikki hava arbeiði.

HETTA HELDUR javnaðarflokkurin ikki vera nakra góða og varandi loysn. Sum nevnt, hevur javnaðarflokkurin umhugsað aðra loysn, ið kann fáa tey arbeiðsleysu og serstakliga tey ungu arbeiðsleysu í vinnu. Hetta er sjálvandi tann besta loysnin og eisini tann loysnin, sum tey, ið standa við ongum arbeiði, vildu verið fegnast um.

Í FARNU VIKU frættu vit, at svenska javnaðarstjórnin júst hevur framt eina skipan, ið hevur til endamáls at fáa tey ungu arbeiðsleysu í vinnu. Skipanin er so háttað, at kommunurnar fáa pening úr ríkiskassanum, sum tær skulu gjalda ungum arbeiðsleysum løn við. Fyri hesa løn skulu ungdomarnir so arbeiða ávíst tímatál hvønn dag í arbeiði, sum kommunan fyriskipar.

SLÍKA SKIPAN áttu vit eisini at roynt í Føroyum. Tá eigur hetta at verða gjørt á tilíkan hátt, at fólk ikki verða tikin úr tí framleiðsluskapandi vinnuni til annað arbeiði, men soleiðis, at kommunurnar fyriskipa eitt hvørt arbeiði til teirra, sum pláss ikki er fyri á øðrum arbeiðsplássum.

TALAN KANN verða um ruddingararbeiði. Um at planta og annars at friðka úti í kommununum. Gera spælipláss o.s.fr. Hugskotini verða helst fleiri. Spurningurin er um tað fæst politiskur meiriluti fyri at royna slíka skipan og hvussu stóra upphædd kunnu vit semjast um at nýta til endamálið.

ONGIN IVI ER um, at tað er vert at royna slíka skipan, heldur enn bert at vísa teimum ungu arbeiðsleysu til lógina um almenna forsorg.

Dagblaðið og sannleikin

Dagblaðið fyri 25/5 1984 skrivur um sabotering av fólkatingsarbeiðinum og umboði fólkaflaksins, og leggur Dagblaðið og Óli Breckmann tann føroyska javnaðarflokkinn undir hetta.

Hetta er ov biligt, tá ið blaðið illgitir og samstundis leggur flokkskrivaran hjá konservativa flokkinum undir at hava sagt, at telefontræðirnir gløða ímillum Føroyar og Danmark, fyri at fáa Óla Breckmann í ta støðu, at hann skal verða noyddur at atkvøða fyri borgarligu donsku stjórnini í Danmark.

Fólkatingsumboð fólkaflaksins hevur longu vist kuler og hevur greitt sagt frá støðu síni. Hann fer at stemma fyri donsku borgarligu stjórnini eins og hann og fólkaflakurin í Føroyum hava hildið lívið í einum doyggjandi borgarligum alternativ í Føroyum.

Prisin her heima kenna vit ikki enn, men sambært Hilmar Kass verður hann ikki biligur.

Ti hevur henda skrivning Dagblaðsins bert eina uppgávu: at fjala útyvir orðloysingarpolitikk fólkaflaksins, ið hesum færi, sum í so mongum øðrum.

Við fólkatingsvalið segði

allur fólkaflakurin klárt og týðiliga, at teir, um teir fingi umboðan, ikki vildu vera við at luttaka í donskum politikki, teir fóru ikki at styðja nakra danska stjórn. Teir skuldu vera tann føroyska røddin.

Skrivingin í Dagblaðnum hevur bert eitt endamál. Nú atkvøðast skal í fólkatingsinum, má uppá forhend fjalað útyvir orðloysingina hjá fólkaflakkinum og umboði hansara.

Herheima kenna sunningar orðhildin fólkaflaksmanna.

Tað at fólkaflakurin ikki hevur luttikið í donskum politikki er bert brúkanði undir valstríðinum.

Tað at teir ikki fóru at

lata við seg koma, hvat danskir politikarar gjørdu, tað er gloymt. Forfylgjan av danska fólkaflaksmanninum Óla Breckmann er óneyðug, tí hann hevur longu sjálvur avdúkað seg, tá hann í donsku pressuni og danska sjónvarpinum hevur sagt, at tað er hansara og floksins heilaga plikt at forfylgja annarleiðis hugsandi.

Mær tykist at beinleiðis ósannleiki ikki nýtist í hesum tjaki. Fólkaflakurin og Óli Breckmann hava longu markerað seg

við-merkingar

á ein slíkan hátt, at sjálvt fólkaflaksveljarar mugu øtast.

Í navni Guðs, sigur hann seg vilja berjast við sosialismuna. Lítið hevur árinu frá fundum hansara við «Kristus er svarið» verið, har hann sambært donsku blaðini eisini visti seg. Kanska tað var bert fyri atkvøður.

Ein av grundsetningunum í religionini er «Tú má ikki bera rangan vitnisburð».

Hetta hevur fólkaflakkin og umboð hansara gloymt.

Ti tykist, at hesar grundreglur eisini mugu vera galdandi í tí politiska livinum.

Gallarispæl Dagblaðsins fritekur ikki Óla Breckmann í tí hann hevur gjørt og í tí hann hevur sagt, og framvegis fer at gera.

At siga eitt við veljararnar og aftaná valið at gera beint imóti tí, hann er valdur uppá.

Men hetta er jú fólkaflakspolitikur.

Sverre Midjord

Má eg spyrja?

Er Sosialurin vorðin so elendigur, at ongin har torir at siggja og at siga, hvat stóð aftan fyri skrivning borgarapressunnar um russararnar í Hoyvík og hvør, ið fær

gagn av hesum. Ella eru Javnaðarflokkurin og Sosialurin farin so langt til høgru, at blaðið simpelt-hen noktar at vera mál-gagn fyri vinstra vend fólk og fyri hugsjónum, tey bera.

Var tað í veruleikanum ikki nokur huldí søga? Sagan handlaði als ikki um nakrar mishandlaðar russarar ella um ein meira ella minni kendan føroyskan kommunist mistonktan fyri njósning. Eg haldi heldur, at hon handlaði um ein høgra minniluta, ið um aftur og við sama lag fremur tað virksemt at hótta føroyingar við russiskari invasión, at peika á og spilla út alment eitt og hvørt fólk, ið er samfelagstiltvandi, ið ynskir eina betri verð ella roynir at vísa á, at mannarættindir eru ikki virð, og at stempla við lýsingarorðinum «reytt», tey sum tora at siga at tey eru sosialistar, kommunistar,

fritonkjarar ella bara vinstra venlig.

Og hvør fær gagn av hesum hatrí? Hvor stendur aftan fyri hetta virksemt?

Politíð kanska, við Regn og onnur? «— Politiet har mange andre opgaver, men der kan ikke være tvivl om, at den politiske opgave er den vigtigste.» segði Ritt Bjerregaard. Sjálvtýliga hava summir politistar altíð verið grammir eftir meira makt og ynskt at breiðka teirra arbeiðsøki yvir á tað politiska økið. Tað er klárt at ein politistatur av mið-amerikansku typuni hevði verið gagnligur fyri nógvar av teimum.

Man herurin ikki standa aftan fyri eisini? Her, í Føroyum, sum eitt spökisli í Mjorkadali, NATO, trongir jú til at grundgeva sína háveru. Teir vilja fáa føroyingar at trúgva, at teir hava part í konfliktini millum stórveldini. (USA og Sovjetsamveldið kundu saktans barst við Beringsundið, um tey endiliga skuldu, har ið tey hava felags mark). NATO kann bara hava fyrimunir av at halda fólkinum í

«reyðu-ræðslu» og soleiðis krógva ta beru imperialistisku grundina til at krøkja seg fast her (og í Europa).

Hvat so við «kapitalismu», eigarum og leiðarum av fyrtekum, virkum, bankum og øðrum. Teir skulu jú verja síni privilegium. Teir hava kanska størstu fyrimunir burtur úr hesari kommunismu-ræðsluni. Kemur so ein at nevna ójavna í ogn ella í rættindum, roynir ein at bota uppá lógina, ið skapar klassamunin í rættinum, rópa teir at tað er ein skandala og at kommunisman hóttir. Teir samanlíka sovjetsamveldið og stýrskipanina, ið er har, við alt ið eitur ella líkast javnaði ella arbeiðararorslu í Føroyum. So hótta teir við at búskapur og demokrati fara um koll. Tað er eitt alt for nemt og naivt argument og eitt farligt amboð í hondum teirra, ið bara kunnu føra landið til tess, teir hótta okkum við.

Eigur Sosialurin ikki at vísa á hesa ótolulugu totalitarismu og rasismu? Hvát biðja tit eftir?, at ný-nazistar ella fascistar fara til verka við terror-

Heilsan til skálafólk

Í sambandi við lögtingsvalið í heyst fari eg at biðja tykkum minnst til, at Fólkaflakurin og Sambandsflokkurin í bløðum sínum driva fólkahatur móti tí sovjetiska fólkinum og móti teimum sovjetisku sjómennunum, sum arbeiða á Skála. Hesir flokkar vilja hava tey sovjetisku skipini burtur. Teir vilja ofra tykkum og tykkara sters-ta arbeiðspláss fyri politiskan lótuvinning í heyst. Minnst til hetta, tá tit

seta krossin!

Um fólkahatur veit tann nýggjasta søgan at siga okkum, at jødahatrið hjá teimum týsku høgrakreftunum færdi til, at seks milliónir jødar fingi ein ræðuliga deyða í gasskømrinum.

Í samrøðum við russararnar á Skála havi eg fingið at vita um tann blíðskap og ta virðing, sum tit sýna teimum. Teir hava eisini bara alt gott at bera skálafólki. Sovorðið gott samband semir seg

mentafólki.

Tann meinigi maðurin kann ikki straffast fyri tað, sum teir ráðandi gera. Men vit kunnu øll royna at arbeiða fyri friði og vinaligi millum øll heim-sins fólk.

Fólkahaturs-propagandan í Dagblaðnum og Dimmalætting má forðast, og hatursflokkarnir mugu fáa hóskandi svar frá veljarunum í heyst.

G.L.